

P O S T A N O W I E N I E

Na podstawie art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), zwaną dalej „kpa”, w związku z art. 59 ust. 1, art. 63 ust. 1 i ust. 4, art. 64 ust. 1, art. 65, art. 66, art. 68 oraz art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j.: Dz. U. 2021, poz. 784 z późn. zm.), zwaną dalej „uooś”, a także §3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), zwanego dalej „Rozporządzeniem”, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26/08/2020r. (data wpływu do tut. organu 28/09/2020r.), uzupełnionego pismem z dnia 19/10/2020r. (data wpływu do tut. organu 28/10/2020r.), złożonego przez firmę *P4 Sp. z o.o., Taśmowa 7, 02-677 Warszawa*, reprezentowaną przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia pn.: „**Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej o oznaczeniu ZYW7004B 49°43'44.11"N; 19°16'29.48"E " na dz. nr 419/4 w m. Łękawica w Gminie Łękawica**, po zapoznaniu się z opiniami wydanymi przez: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach znak WOOS.4220.654.2020.RK1.1 z dnia 03.12.2020r. (data wpływu do tut. organu 04/12/2020r.), Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Katowicach znak NS-NZ.9022.25.29.2020 z dnia 16.12.2020r. (data wpływu do tut. organu 30/12/2020r.) i Dyrektora Zarządu Zlewni w Żywcu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie znak KR.ZZŚ.5.4360.78.2020.MS z dnia 06.04.2021r. (data wpływu do tut. organu 08.04.2021r.) oraz po analizie wniesionych w trakcie postępowania wniosków i uwag stron:

WÓJT GMINY ŁĘKAWICA

p o s t a n a w i a

- I. Nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na *Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej o oznaczeniu ZYW7004B 49°43'44.11"N; 19°16'29.48"E " na dz. nr 419/4 w miejscowości Łękawica w Gminie Łękawica*,
- II. Nałożyć obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko dla w/w przedsięwzięcia w zakresie przewidzianym w art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j.: Dz. U. z 2021 r. poz. 784 z późn. zm.).
- III. Nałożyć obowiązek analizy kwestii dotyczących:
 1. wyjaśnienie czy i w jakim kierunku możliwa jest zmiana kierunku lub kąta nachylenia poszczególnych anten w oparciu o pełną dokumentację techniczną;
 2. maksymalnych możliwości emisyjnych urządzenia oraz maksymalnego pochylenia anten, co pozwoli na ustalenie przez organ możliwości ewentualnego oddziaływania promieniowania na miejsca dostępne dla ludności w przypadku nachylenia anten pod różnym kątem;
 3. wykonania analiz i obliczeń dla ewentualnych wariantów wynikających z ww. punktów.

Zgodnie z art. 66 „uooś” raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 ustawy oraz uwzględniać:

- 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
 - a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne,
 - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
 - c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia,
 - d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
 - f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
 - g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
 - a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
 - b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;
- 2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;
- 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
- 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:
 - a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
 - b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:
 - a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
 - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
 - c) dobra materialne,
 - d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
 - e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
 - f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
 - g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
 - a) istnienia przedsięwzięcia,
 - b) wykorzystywania zasobów środowiska,
 - c) emisji;
- 9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia;
- 10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - ii. określenie założeń do:
 - ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
 - programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,
 - iii. analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;
- 10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:
 - a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,
 - b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;

- 11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;
- 11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy
- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;
- 13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
- 14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
- 16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;
- 17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;
- 18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
- 19) podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu;
- 19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;
- 20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

UZASADNIENIE

Firma P4 Sp. z o.o., ul. Taśmowa 7, 02-677 Warszawa, reprezentowana przez pełnomocnika, wystąpiła w dniu 23.04.2020r. z wnioskiem o wydanie opinii czy planowana inwestycja dot. **Budowy stacji bazowej Play nr ZYW7004B w Łękawicy na dz. nr 419/4** wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Pismem nr RI.6220.1.1.2020.IJ z dnia 22.05.2020r. Wójt Gminy Łękawica poinformował Wnioskodawcę, że wniosek wymaga uzupełnienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma. Wnioskodawca złożył pismem z dnia 18/06/2020r. (data wpływu do tut. organu 22/06/2020r.) wyjaśnienia, że nie występuje z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż według niego ta inwestycja nie wymaga jej uzyskania, przedstawiając

kartę przedsięwzięcia wraz z załącznikami, w tym notarialnie poświadczoną kopię pełnomocnictwa dla Pana Wiesława Padło i potwierdzenie opłaty skarbowej. Wójt Gminy Łękawica pismem nr RI.6220.1.1.2020.IJ z dnia 08/07/2020r. poinformował Wnioskodawcę, że kwalifikuje planowaną inwestycję jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 8 „Rozporządzenia” i wezwał go do uzupełnienia wniosku w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania. Pełnomocnik Inwestora dokonał kolejnych uzupełnień pismem z dnia 07/08/2020r. (data wpływu do tut. organu 11/08/2020r.), przedstawiając poświadczoną notarialnie kopię pełnomocnictwa dla Pana Daniela Łysko. Wójt Gminy Łękawica pismem nr RI.6220.1.1.2020.IJ z dnia 13/08/2020r. ponownie poinformował Wnioskodawcę, że kwalifikuje w/w przedsięwzięcie jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i że nadal nie wpłynął od Inwestora wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pełnomocnik Inwestora pismem z dnia 26/08/2020r. (data wpływu do tut. organu 28/09/2020r.) wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dot. *Budowy stacji bazowej telefonii komórkowej Play o oznaczeniu ZYW7004B zlokalizowanego na dz. nr 419/4, obręb Łękawica*. Wójt Gminy Łękawica pismem nr RI.6220.1.1.2020.IJ z dnia 05/10/2020r. wezwał pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia wniosku w terminie 21 dni od dnia otrzymania wezwania. Niniejsze wezwanie zostało odebrane w dniu 16/10/2020r. W dniu 28/10/2020r. uzupełniono wniosek (data pisma 19.10.2020r.) zgodnie z wezwaniem z dnia 05/10/2020r., przedstawiając kartę przedsięwzięcia wraz z załącznikami.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej o oznaczeniu ZYW7004B na dz. nr 419/4, obręb 0001 Łękawica, pow. żywiecki, woj. śląskie, współrzędne 49°43'44.11"N; 19°16'29.48"E ". W skład stacji wchodzi następujące elementy:

- 1) wieża kratowa S-1/48 o wysokości trzonu H = 48 metry,
- 2) wyposażenie elektryczno-przesyłowe,
- 3) moduły radiowe,
- 4) sześć anten sektorowych,
- 5) trzy anteny radioliniowe.

W założeniach budowy stacji przyjęto rozwiązanie konstrukcyjne montażu anten na wieży stalowej o całkowitej wysokości wraz z fundamentem i odgromnikiem 49,45 m n.p.t. Okoliczne tereny stanowią głównie pola uprawne i tereny zalesione. Nieliczna zabudowa to zabudowa jednorodzinna i zagrodowa. Najbliższy budynek mieszkalny oddalony jest o ok. 200 m w kierunku północnym. Wieża będzie zlokalizowana w zachodniej części działki, na użytku klasy Ps, w odległości 11,2 m od północno-zachodniej granicy i 26,2 m od zachodniej granicy działki 419/4. U podstawy wieży zostaną posadowione szafy sterujące 2xAPM30H+BC oraz szafa elektryczna TBSB.

Z przedłożonych dokumentów wynika, że anteny sektorowe zainstalowane zostaną na wysokości 47 m n.p.t. na trzech azymutach (110°, 200° i 300°) na każdym po dwie anteny (3×2). Na każdym z azymutów będą zamocowane anteny wykorzystywane w różnych zakresach częstotliwości, a w zależności od pasma nadawania ich moce będą kształtować się następująco:

- częstotliwość/dolna granica pasma pracy 2154,9 MHz - moc EIRP 1042 W;
- częstotliwość/dolna granica pasma pracy 925,1 MHz - moc EIRP 741 W;

co daje łączną moc promieniowaną izotropowo przez jedną antenę: 1783 W.

Następna antena:

- częstotliwość/dolna granica pasma pracy 1824,9 MHz - moc EIRP 955 W;
- częstotliwość/dolna granica pasma pracy 801,0 MHz - moc EIRP 710 W;

co daje łączną moc promieniowaną izotropowo przez jedną antenę: 1665 W.

Maksymalne pochylenie osi głównej wiązki wynosić będzie 12°. W przedłożonej przez Wnioskodawcę dokumentacji wskazano, że w każdym z trzech sektorów planuje się taki sam tryb pracy anten.

Radiolinie zamontowane będą na wysokości 45,1 m n.p.t. na azymutach 102°, 216° i 259° i pracować będą z częstotliwością odpowiednio: 31815 MHz, 21994 MHz i 31815 MHz.

Organ działając na podstawie art. 74 ust. 3 „uooś” i art. 49 „kpa” zawiadomił strony postępowania obwieszczeniem nr RI.6220.1.1.2020.AK z dnia 16.11.2020r o wszczęciu postępowania poprzez zamieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej i wywieszenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy w Łękawicy i w miejscowości Łękawica.

Przed wydaniem niniejszego postanowienia działając zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt. 1, 2 i 4 „uooś”, organ pismem znak: RI.6220.1.1.2020.AK z dnia 16.11.2020r. wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Żywcu oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z prośbą o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby co do zakresu raportu oddziaływania na środowisko w/w przedsięwzięcia.

Do dnia 15.12.2020r. do tut. organu wpłynęły wnioski stron postępowania tj. właścicieli nieruchomości znajdujących się w promieniu do 100m od lokalizacji inwestycji oraz zaniepokojonych mieszkańców, zamieszkujących tereny znajdujące się w promieniu powyżej 100m od lokalizacji inwestycji. Wszyscy proszą o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko. Prośbę swą motywują obawą, że przedmiotowa inwestycja wpłynie negatywnie na stan ich zdrowia oraz na stan środowiska. W sprawie wypowiedziały się następujące strony postępowania (tj. właściciele nieruchomości znajdujących się w promieniu do 100 m od lokalizacji inwestycji):

- 1) Właściciele dz. nr 427/3 – w piśmie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (wpływ pisma do wiadomości do tut. organu) informują, że planują postawienie kilku uli z pszczołami na swojej nieruchomości i obawiają się oddziaływania planowanej inwestycji na zdrowie ich, ich bliskich oraz zwierząt;
- 2) Właściciel działki nr 413 – dodatkowo informuje, że otrzymał pozwolenie na budowę budynku mieszkalnego oraz budynku gospodarczego w zabudowie zagrodowej na swojej nieruchomości, znajdującej się w niewielkiej odległości od planowanej inwestycji;
- 3) Właściciel działek nr 1269, 1276, 1278 i 1280 - wyraża sprzeciw wobec planowanej inwestycji, nadmienając że jego nieruchomości stracą na wartości, a wytwarzane pole elektryczne i elektromagnetyczne wpływa negatywnie na przyrodę oraz życie ludzi i zwierząt;
- 4) Właściciele działek nr 321, 420/1, 416/1, 417/1 i 423;
- 5) Właściciele działki nr 325;

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie pismem nr KR.RZŚ.435.238.2020.AP z dnia 18/11/2020r. oraz pismem nr KR.RZŚ.435.238.2020.AP z dnia 24.11.2020r. przekazał pismo Wójta Gminy Łękawica znak RI.6220.1.1.2020.AK z dnia 16.11.2020r. wraz z załącznikami Dyrektorowi Zarządu Zlewni w Żywcu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie z siedzibą ul. Armii Krajowej 10, 34-300 Żywiec celem załatwienia sprawy zgodnie z kompetencjami.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żywcu pismem znak: NS/NZ/0613-4/2020 z dnia 23/11/2020r. (data wpływu do tut. Urzędu 26/11/2020r.) poinformował Wójta Gminy Łękawica, że podanie wniesione do tut. Stacji w dniu 16.11.2020r. wraz z dokumentacją zostało przesłane do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Katowicach celem załatwienia sprawy zgodnie z kompetencjami.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem nr WOOS.4220.654.2020.RK1 z dnia 03.12.2020r. (data wpływu do tut. organu 04/12/2021r.) stwierdził brak podstawy prawnej do wyrażenia opinii odnośnie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej o oznaczeniu ZYW7004B 49°43'44.11"N; 19°16'29.48"E ”.

W uzasadnieniu zaznaczył, że kwalifikując czy dane zamierzenie zalicza się do potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko, nie sumuje się mocy promieniowanej izotropowo wszystkich anten. Ponadto anteny radioliniowe nie zaliczają się do przedsięwzięć w rozumieniu wspomnianego wyżej rozporządzenia.

Ponadto podkreślił, że w rozpatrywanym przypadku równoważna moc promieniowana przez każdą z anten wynosić będzie więcej niż 1000 W i mniej niż 2000 W. Wobec powyższego należy przeanalizować, uwzględniając: wysokość zawieszenia, oś głównej wiązki promieniowania oraz tilt, czy w odległości 70 m od środka elektrycznego anteny znajdują się miejsca dostępne dla ludności.

Następnie zwrócił uwagę, że pojęcie „miejsca dostępnego dla ludności” zostało zdefiniowane w art. 124 ust. 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 ze zm.). Zgodnie z nim, przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego.

W podsumowaniu stwierdził, że planowana inwestycja nie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, uwzględniając obliczoną moc i fakt, że miejsca dostępne dla ludności nie kolidują z główną osią wiązki promieniowania żadnej z projektowanych anten (na azymutach 110o, 200o i 300o) dla istniejącego stanu zagospodarowania otoczenia stacji oraz biorąc pod uwagę wysokość posadowienia anten.

Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Katowicach pismem nr NS-NZ.9022.25.29.2020 z dnia 16.12.2020r. (data wpływu do tut. Urzędu 30.12.2020r.) stwierdził, że przedmiotowa inwestycja nie zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko bądź mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w „Rozporządzeniu”. Zaznaczył jednak, że zgodnie z art. 122a ustawy *Prawo ochrony środowiska* z dnia 27 kwietnia 2001r. (Dz. U. z 2020, poz. 1219 z późn. zm.) w otoczeniu rozpatrywanej instalacji należy wykonać pomiary poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio przed rozpoczęciem użytkowania instalacji, każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji, w tym zmiany spowodowanej zmianami w wyposażeniu instalacji, o ile zmiany te mogą mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja, każdorazowo w przypadku zmiany istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości skutkującej zmianami w występowaniu miejsc dostępnych dla ludności w otoczeniu instalacji lub urządzenia – na pisemny wniosek właściciela lub zarządcy nieruchomości, na której nastąpiła ta zmiana. Pomiary należy wykonać metodą określoną w Rozporządzeniu ministra klimatu z dnia 17 lutego 2020r. w sprawie zasobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (Dz. U. z 2020r. poz. 258).

Wójt Gminy Łekawica działając na podstawie art. 36 §1 „kpa” obwieszczeniem nr RI.6220.1.1.2020.2021.AK z dnia 05.01.2021r. zawiadomił strony postępowania o niezakończonym w terminie. Wskazał, że przyczyną opóźnienia w załatwieniu sprawy jest oczekiwanie na opinię organu opiniującego tj. Dyrektora Zarządu Zlewni w Żywcu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 4 „uooś”. Wyzначzył nowy termin załatwienia sprawy – do dnia 05.02.2021r. Obwieszczenie umieszczone zostało w publicznie dostępnym wykazie danych na stronie internetowej www.bip.lekawica.com.pl oraz na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Łekawica oraz w miejscowości Łekawica.

Ponownie Wójt Gminy Łekawica działając na podstawie art. 36 §1 „kpa” obwieszczeniem nr RI.6220.1.1.2020.2021.AK z dnia 05.02.2021r. zawiadomił strony postępowania o niezakończonym w terminie. Wskazał, że przyczyną opóźnienia w załatwieniu sprawy jest oczekiwanie na opinię organu opiniującego tj. Dyrektora Zarządu Zlewni w Żywcu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 4 „uooś”. Wyzначzył nowy termin załatwienia sprawy – do dnia 14.04.2021r. Obwieszczenie umieszczone zostało w publicznie dostępnym wykazie danych na stronie internetowej www.bip.lekawica.com.pl oraz na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Łekawica oraz w miejscowości Łekawica.

Wójt Gminy Łekawica wystosował pismo nr RI.6220.1.1.2020.2021.AK z dnia 29.03.2021r. do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Żywcu informując, że do

chwili obecnej nie wpłynęła żadna opinia organu co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby co do zakresu raportu oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej o oznaczeniu ZYW7004B 49°43'44.11"N; 19°16'29.48"E " na dz. nr 419/4 w m. Łękawica.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Żywcu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie pismem nr KR.ZZŚ.5.4360.78.2020.MS z dnia 02.04.2021r. (data wpływu do tut. organu 08/04/2021r.) wyraził opinię, że przedsięwzięcie polegające na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej o oznaczeniu ZYW7004B 49°43'44.11"N; 19°16'29.48"E nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – pod względem wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych oraz na działania zawarte w planie gospodarki wodnej dla obszarów chronionych – przy uwzględnieniu w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków:

1. Sprzęt budowlany i transportowy stosowany do budowy musi być sprawny technicznie
2. Należy podczas projektowanej budowy dołożyć wszelkiej staranności celem ochrony środowiska gruntowo-wodnego
3. Należy zapewnić właściwe gospodarowanie odpadami, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi w tym zakresie, w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniami.

W uzasadnieniu zaznaczył, że roboty realizacyjne jakie będą prowadzone w ramach niniejszej inwestycji przy zachowaniu warunków opisanych w karcie informacyjnej nie spowodują zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych w tym nie osiągnięcia zakładanych celów środowiskowych ustanowionych w "Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły" przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016r. (Dz.U. z 2016 poz. 1967).

Ponadto podkreślił, że przedsięwzięcie planowane jest poza strefami ochronnymi ujęć wody oraz poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Z uwagi na rodzaj, charakterystykę i lokalizację planowanej inwestycji, nie przewiduje się negatywnego wpływu tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy Prawo wodne.

Wójt Gminy Łękawica działając na podstawie art. 36 §1 „kpa” obwieszczeniem nr RI.6220.1.1.2020.2021.AK z dnia 14.04.2021r. zawiadomił strony postępowania o niezatawieniu sprawy w terminie. Wskazał, że przyczyną opóźnienia w załatwieniu sprawy jest długi czas oczekiwania na opinię organu opiniującego tj. Dyrektora Zarządu Zlewni w Żywcu Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 4 „uooś”. Opinia wpłynęła do tut. organu w dniu 08/04/2021r. i wymagała analizy. Wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy – do dnia 31.05.2021r. Obwieszczenie umieszczone zostało w publicznie dostępnym wykazie danych na stronie internetowej www.bip.lkawica.com.pl oraz na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Łękawica oraz w miejscowości Łękawica.

W toku postępowania, po analizie w/w dokumentacji, złożonych uwag i wniosków, Wójt Gminy Łękawica, przychylił się do stanowiska mieszkańców.

Na wstępie podkreślić należy, że kwalifikacja przedsięwzięcia dokonana przez Wnioskodawcę nie jest dla organu wiążąca i podlega ocenie jak każdy dowód, stosownie do przepisu art. 80 „kpa”. Niezależnie od dokumentacji złożonej przez Inwestora, to organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, w myśl art. 75 „kpa”.

Stanowisko wyrażone w wyroku NSA z dnia 12 grudnia 2018 r. (sygn. akt II OSK 187/17) wskazuje, że nie odpowiadało wymogom proceduralnym działanie organu pierwszej instancji, który decyzję o umorzeniu postępowania podjął wyłącznie na podstawie dokumentacji złożonej przez inwestora, bez jego weryfikacji. Organ powinien dokonać kwalifikacji przedsięwzięcia w świetle przepisów art. 59 ust. 1 i art. 71 ust. 2 „uooś” W orzecznictwie wskazuje się, że organ powinien albo dokonać samodzielnej analizy albo zasięgnąć ekspertyzy w zakresie tego, czy

zasieg oddziaływania anten nie kumuluje się z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne.

Pogląd w podobnej sprawie przedstawił m.in. również Naczelny Sąd Administracyjny w Wyroku z dnia 9 grudnia 2016 r. (sygn. akt II OSK 708/15), który wskazał, że „kwalifikacja przedsięwzięcia” nie jest dowodem, na którym można byłoby stwierdzić, czy przedmiotowa inwestycja wymagała uprzednio przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W tym bowiem zakresie kluczowe jest ustalenie odległości miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anteny. Oznacza to konieczność, po pierwsze, ustalenia jaki charakter ma nieruchomość, na której realizowana jest inwestycja telekomunikacyjna, po drugie, jaki mają charakter nieruchomości sąsiednie znajdujące się w stosownej odległości od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anteny.

Mając na uwadze powyższe, Wójt Gminy Łękawica, przyjął iż zachodzi konieczność analizy przedłożonego materiału dowodowego (w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz kwalifikacji przedsięwzięcia) w oparciu o wskazane orzecznictwo, które wskazuje wymagania dotyczące prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięć polegających na budowie stacji bazowych telefonii komórkowej.

Zagadnienie dotyczące mocy należy rozpocząć od przeanalizowania, czy w rozpoznawanej sprawie nie miał zastosowania § 3 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Na wstępie podkreślenia wymaga fakt, że powyższa problematyka występowała już niejednokrotnie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które zwracały uwagę na konieczność wyjaśnienia sumowania mocy poszczególnych anten, celem wyznaczenia łącznej, rzeczywistej wartości promieniowania anten (por. wyroki NSA, z dnia 10 marca 2015r., sygn. akt II OSK 1911/13, z dnia 17 listopada 2011r., sygn. akt II OSK 1680/10, z dnia 23 stycznia 2014 r., sygn. akt II OSK 1829/12, z dnia 5 grudnia 2008 r., sygn. akt II OSK 1928/07).

Faktem jest, że nie obowiązuje już § 4 poprzedniego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, formułujący zasadę, że parametry tego samego rodzaju, charakteryzujące skalę przedsięwzięcia i odnoszące się do przedsięwzięć tego samego rodzaju i położonych na terenie jednego zakładu lub obiektu, istniejących i planowanych sumuje się. Nie oznacza to jednak, że obecnie parametry charakteryzujące przedsięwzięcie nie podlegają sumowaniu przy jego kwalifikacji do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przepis § 3 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. (dalej - obecnie: Rozporządzenia z dnia 10 września 2019r.) wprost narzuca bowiem taki obowiązek. Skoro za parametry realizowanego przedsięwzięcia uznaje się równoważną moc promieniowaną izotropowo, wyznaczoną dla pojedynczej anteny, to parametry te pozwalają na zaliczenie przedsięwzięcia do potencjalnie znacząco negatywnie oddziałującego na środowisko, jeżeli po ich zsumowaniu, osiągną progi określone w § 3 ust. 1 Rozporządzenia. Odmienna wykładnia powołanego przepisu pozostawałaby w sprzeczności z treścią art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, implementowanej do krajowego porządku prawnego ustawą o dostępie do informacji środowiskowej, który przewiduje obowiązek poddania ocenie skutków przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko naturalne m.in. z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji. Sprzeczne i zawężające w stosunku do tego podejścia byłoby uwzględnianie w zakresie oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne przez przedsięwzięcie jedynie poszczególnych jego elementów (pojedynczych anten) bez względu na łączny rozmiar ich oddziaływania.

Zgodnie z treścią Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 września 2015 r. (sygn. akt II OSK 139/14) „niewątpliwie jednym z parametrów inwestycji polegającej na budowie instalacji radiotelekomunikacyjnej, do jakich zalicza się stacja bazowa telefonii komórkowej jest ilość i moc anten.

Wykładnia systemowa § 3 ust. 1 prowadzi bowiem do wniosku, że celem ustawodawcy było wskazanie inwestycji, które potencjalnie znacząco mogą oddziaływać na środowisko, co oznacza, że rolą organów powołanych do ochrony środowiska jest ustalenie, w jaki sposób inwestycja (a nie poszczególne anteny) wpłynie na środowisko. Dla poczynienia prawidłowych ustaleń niezbędne jest zatem określenie nie tylko mocy poszczególnych anten, ale i rozważenia ewentualnego nakładania się (nachodzenia) wiązek promieniowania emitowanych przez poszczególne anteny. Nie można bowiem wykluczyć, że ewentualne nakładanie lub nachodzenie się wiązek spowoduje, iż moc promieniowania znacznie przekroczy wielkości dopuszczalne. Odmienna interpretacja § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia prowadziłaby do możliwości obejścia prawa przez potencjalnych inwestorów, co z pewnością nie było intencją ustawodawcy. Przyjęcie bowiem, że dla ustalenia czy przedsięwzięcie oddziałuje potencjalnie znacząco na środowisko niezbędne jest ustalenie mocy promieniowania jedynie pojedynczej anteny może doprowadzić do planowania takich przedsięwzięć, które składać się będą z kilku a nawet kilkunastu anten, których każda posiadać będzie moc promieniowania niewpływającą ujemnie na środowisko, zaś po przecięciu z inną co najmniej na linii nakładania się lub przecinania stworzy moc znacznie przekraczającą wartości dopuszczalne.

Dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko istotne znaczenie może mieć wyjaśnienie kwestii czy moc anten planowanych do zainstalowania w ramach zamierzonego przedsięwzięcia nie kumuluje się wzajemnie lub z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne.”

Ponadto, jak wskazuje Sąd „stosownie [...] do § 3 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1 jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących to przedsięwzięcie z parametrami realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1 § 2 Rozporządzenia. Powyższy przepis jednoznacznie przewiduje sumowanie parametrów przedsięwzięcia, którego dotyczy postępowanie administracyjne, a czyni to przez użycie określenia: "po zsumowaniu parametrów charakteryzujących to przedsięwzięcie". W tym miejscu należy zaznaczyć, iż zdaniem Sądu obowiązek badania kwalifikacji przedsięwzięcia (poprzez sumowanie jego parametrów charakterystycznych) w przypadku przebudowy czy rozbudowy obiektu istniejącego bezpośrednio wskazuje na konieczność jego zastosowania przy budowie nowego przedsięwzięcia. Zostało to wskazano w zapisie: „[...] brzmienie przepisów § 3 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Rozporządzenia dotyczących rozbudowy, przebudowy lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia potwierdza zasadność sumowania parametrów danego przedsięwzięcia. Celem tych przepisów jest sprawdzenie, czy dane przedsięwzięcie po rozbudowie czy przebudowie (np. na skutek zamontowania dodatkowej anteny) nie zmieniło parametrów w taki sposób, iż po rozbudowie, przebudowie lub montażu kwalifikuje się do przedsięwzięć, o jakim mowa w powołanym wyżej rozporządzeniu. Jeśli prawodawca nakazuje sprawdzać kwalifikacje danego przedsięwzięcia po jego rozbudowie bądź przebudowie do przedsięwzięć, o których mowa w § 2 ust. 1 (przedsięwzięcia mogące zawsze oddziaływać na środowisko) i w § 3 ust. 1 (przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko) to nieracjonalne i nieuzasadnione byłoby prezentowanie stanowiska, iż w przypadkach budowy nowego przedsięwzięcia parametry tego przedsięwzięcia nie podlegają sumowaniu.”

Nadto, należy również odnieść się do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2018 r. (sygn. akt II OSK 766/16), który zanegował przedstawione powyżej stanowisko, dotyczące konieczności sumowania mocy poszczególnych anten, na potrzeby kwalifikacji przedsięwzięcia. Wskazany wyrok wyraża jednak nieutrwalone stanowisko sądu. W znacznie większej części orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego dominuje pogląd, wyrażony m.in. w kolejnych wyrokach, jak na przykład z dnia 15 maja 2018 r. (sygn. akt II OSK 1105/18), gdzie zaznaczono, że wprowadzie interpretacja przepisów Rozporządzenia (§ 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8) w związku z art. 71 ust. 2 ustawy z 3 października 2008 r. nie jest w orzecznictwie jednolita, to jednak skład orzekający przychylił się do wyroków NSA, w których wskazano, że dla prawidłowej oceny w zakresie kwalifikowania przedsięwzięć jako mogących

zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko niezbędne jest dokładne określenie parametrów zarówno poszczególnych urządzeń, jak i całego przedsięwzięcia (por. m.in. wyroki NSA z 9 czerwca 2017 r., II OSK 1839/16 i z 29 września 2015 r., II OSK 139/14). Stanowisko to zostało również potwierdzone w następnych wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego (m.in. sygn. akt II OSK 1570/18 z dnia 3 lipca 2018 r.), wskazujących, iż wyrok NSA z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 766/16 stanowi pogląd incydentalny.

W tym miejscu nie sposób również pominąć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lutego 2019 r. (sygn. akt II OSK 262/19), w którym wskazano, na konieczność wzięcia pod uwagę parametrów całej instalacji przy jej kwalifikacji. Sąd wskazał, że w pierwszej kolejności wskazać należy, że z przepisów Rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 71) - § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 - wynika, że do parametrów technicznych stacji bazowej telefonii komórkowej decydujących o wpływie na środowisko należą: rodzaj anteny (instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne, radiolokacyjne); liczba anten; moc promieniowania poszczególnych anten; emisja pola elektromagnetycznego przez poszczególne anteny; odległość instalacji od miejsc dostępnych dla ludzi; występowanie na obiekcie realizowanej lub zrealizowanej innej instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej lub radiolokacyjnej. Dopiero określenie tych poszczególnych parametrów technicznych inwestycji pozwala na dokonanie jej kwalifikacji i charakteru (por. wyroki NSA: z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt II OSK 243/18; z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2706/13; z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 104/13 - CBOSA).

Jednym z podstawowych parametrów inwestycji polegającej na budowie instalacji radiotelekomunikacyjnej (tj. m.in. stacji bazowej telefonii komórkowej) jest ilość i moc anten. Dla poczynienia prawidłowych ustaleń, w jaki sposób dana inwestycja wpłynie na środowisko niezbędne jest określenie nie tylko mocy poszczególnych anten, ale i rozważenia ewentualnego nakładania się (nachodzenia) wiązek promieniowania emitowanych przez poszczególne anteny. Nie można bowiem wykluczyć, że ich ewentualne nakładanie bądź nachodzenie się spowoduje, że moc promieniowania znacznie przekroczy wartości dopuszczalne.

Z powyższych względów niezbędne jest – dla prawidłowej oceny, czy dana inwestycja może potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – dokładne określenie parametrów zarówno poszczególnych anten jak i całego przedsięwzięcia (por. wyroki NSA: z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2706/13; z dnia 29 września 2015 r., sygn. akt II OSK 139/14 - CBOSA).

Kolejnym orzeczeniem wskazującym właściwą wykładnię przepisów prawa jest Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 03 lipca 2018 r. (sygn. akt II OSK 1570/18). W wyroku tym wskazano, że wykładnia § 3 ust. 1 Rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. prowadzi do wniosku, że celem ustawodawcy było wskazanie inwestycji, które potencjalnie znacząco mogą oddziaływać na środowisko, co oznacza, że rolą organów powołanych do ochrony środowiska jest ustalenie, w jaki sposób inwestycja (a nie poszczególne anteny) wpłynie na środowisko. Brzmienie przepisów § 3 ust. 2 pkt 2 i 3 Rozporządzenia z 2010 r. dotyczących rozbudowy, przebudowy lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia potwierdza zasadność sumowania parametrów danego przedsięwzięcia. Jeżeli bowiem nakazano sprawdzać kwalifikację danego przedsięwzięcia po jego rozbudowie bądź przebudowie jako przedsięwzięcie mogących zawsze znacząco albo potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, to nieracjonalne byłoby przyjęcie stanowiska, że w przypadkach budowy nowego przedsięwzięcia równoważna moc promieniowania izotropowo dla pojedynczych anten nie podlega sumowaniu. Przepis § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. ma charakter normy ogólnej określającej sposób wyznaczania równoważnej mocy promieniowanej izotropowo dla pojedynczej anteny. Natomiast § 3 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia ma charakter normy uzupełniającej pozwalającej na rozstrzygnięcie, czy mamy do czynienia z inwestycją mogącą zawsze znacząco albo potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jako całość. Pomiędzy tymi normami, wbrew twierdzeniom skarżącej kasacyjnie, nie zachodzi kolizja uzasadniająca stosowanie reguły kolizyjnej *lex specialis derogat legi generali*. Żeby można było zsumować parametry charakteryzujące realizowane przedsięwzięcie - stację bazową telefonii

komórkowej, na której zostanie zainstalowanych więcej anten, niezbędne jest najpierw ustalenie mocy promieniowanej izotropowo dla pojedynczej anteny.

Na szczególną uwagę zasługuje także Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 21 czerwca 2017 r. (sygn. akt IV SA/Po 313/17), który wyjaśnił, że przepis § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia ma charakter statuującego zasady stosowania tych parametrów, które decydują o kwalifikacji danego przedsięwzięcia i mają charakter ogólny. Otóż instruują, w jaki sposób kwalifikować tego rodzaju przedsięwzięcia, jeśli chodzi o te dwa kryteria ustanowione przepisem prawa: równoważną moc promieniowaną izotropowo i odległość od miejsc dostępnych dla ludności.

Natomiast § 3 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia ma charakter przepisu uzupełniającego do omawianej normy. Przede wszystkim odnosi się on do tego samego zakładu lub obiektu i reguluje sytuację, w której w ramach jednego powiązanego terenu istnieje lub będzie realizowana inwestycja tego samego rodzaju. Gdyby oddzielnie oceniać te przedsięwzięcia wedle kryteriów określonych w § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia, żadne z nich nie kwalifikowałoby się jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, co oznacza, że nie byłoby możliwości przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Tymczasem przepis § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia w takiej sytuacji tj. w ramach tego samego zakładu lub obiektu nakazuje sumowanie tych przedsięwzięć. Może być bowiem przykładowo sytuacja, w której pierwsza instalacja na terenie tego zakładu wymagała przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a druga instalacja oceniana oddzielnie nie wymagałaby takiej oceny, bowiem nie spełniałaby kryteriów podanych w § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia. Wówczas dojdzie do stosowania ów § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia, nakazujący jednak sumowanie obydwu przedsięwzięć (w istocie ocenę nakładania się mocy promieniowania poszczególnych anten), co w konsekwencji doprowadzi do sytuacji, że w przypadku tej drugiej anteny będzie jednak konieczność wydania decyzji środowiskowej.

Analiza przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzi do wniosku, że skoro moc anten przypisanych każdemu z trzech azymutów (110°, 200°, 300°) wynosi 3.451 W, to mając na uwadze orzecznictwo sądowo-administracyjne, na potrzeby kwalifikacji, należy wyznaczyć moc całkowitą instalacji, a co za tym idzie, dokonać sumowania mocy.

Przywołać w tym miejscu należy również wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, który orzeczeniem z dnia 10 maja 2019 r. (sygn. akt II OSK 1561/17), wskazał, że w toku prowadzenia postępowania w sprawie zakwalifikowania planowanej budowy stacji bazowej telefonii komórkowej zagadnienie sumowania (kumulacji), z uwagi na treść § 4 ww. Rozporządzenia, było konieczne dla oceny oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko, a więc pod względem obowiązkowości sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. To dokonanie takiej oceny pozwala ustalić, w jakim zakresie niezbędne byłoby ewentualne sumowanie mocy poszczególnych anten, w celu zbadania możliwości wystąpienia zjawiska kumulowania się promieniowania, a przez to rzeczywistej wartości promieniowania anten. Zjawisko kumulacji może prowadzić do innej kwalifikacji szkodliwego promieniowania, co w konsekwencji skutkować może koniecznością zaliczenia danego przedsięwzięcia do katalogu przedsięwzięć potencjalnie oddziałujących na środowisko. Z tej przyczyny doszło do naruszenia § 4 ww. Rozporządzenia w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy, ponieważ ma znaczenie dla stwierdzenia oczywistości naruszenia prawa, charakteru przepisu i skutków społeczno-gospodarczych, a więc dla oceny, czy decyzja o pozwoleniu na budowę może być akceptowana jako rozstrzygnięcie wydane przez organ praworządnego państwa.

Treść powyższego wyroku pozwala na dokonanie sumowania mocy anten planowanych do realizacji na każdym z trzech azymutów. Zatem całkowita moc instalacji, wyznaczona na potrzeby kwalifikacji przedsięwzięcia powinna wynosić 3 x 3.451 W, co sumarycznie daje wartość 10.353 W. Wskazuje to jednoznacznie na konieczność ustalenia występowania miejsc dostępnych dla ludności w odległościach wynoszących 300 m od środka elektrycznego anten planowanej instalacji.

Ponadto, materiań nierozdzielnie związaną z kwalifikacją stacji bazowych telefonii komórkowej jest kwestia występowania miejsc dostępnych dla ludności. Zgodnie z art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. z 2020r. poz. 1219 z późn. zm.)

to wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego.

W praktyce kwalifikacja przedsięwzięcia sprowadza się do wykazania, że oś wiązki nie będzie znajdowała się w miejscach dostępnych dla ludności, stąd konieczność analizy otoczenia stacji bazowej, tym większego obszaru, im większa jest moc EIRP jej anten sektorowych (dłuższa oś główna wiązki). Wiazka główna nie może się znaleźć w żadnym punkcie swojego przebiegu niżej niż 2,0 m nad powierzchnią dostępną dla ludności. Wysokość ta wynika z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Punkt 11 załącznika nr 2 do wymienionego rozporządzenia określa, że pomiary promieniowania elektromagnetycznego, wykonywane po uruchomieniu stacji bazowej, dokonywane są maksymalnie na wysokości właśnie 2,0 m nad powierzchnią, na której mogą przebywać ludzie.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2018 r. (sygn. akt II OSK 766/16) jeśli na terenie znajduje się zabudowa mieszkaniowa, to należy zakładać, że bez potrzeby użycia sprzętu technicznego człowiek będzie miał dostęp do miejsc, które znajdują się nie wyżej niż 2 m nad budynkiem, który stanowi taką zabudowę.

Ponadto są to miejsca, o jakich stanowi norma art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. W kontekście oddziaływania pól elektromagnetycznych należy rozumieć oddziaływanie takich pól zarówno na tereny, na których istnieje legalnie wzniesiona zabudowa z przeznaczeniem na pobyt ludzi, jak i na tereny, na których taka zabudowa może być wznoszona zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym – patrz wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r. sygn. akt II OSK 104/13. Tak więc przez zwrot "miejsca dostępne dla ludności" należy rozumieć miejsca, gdzie choćby potencjalnie może powstać zabudowa zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym zgodnie z ustaleniami prawa miejscowego jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (wyrok NSA z dnia 19 października 2017 r., II OSK 289/16). Dodatkowo, zgodnie z Wyrokiem NSA z dnia 13 grudnia 2017 r., II OSK 804/17, kwestia istnienia miejsc dostępnych dla ludności jest nierozdzielnie związana z możliwością korzystania z prawa własności przez właścicieli nieruchomości będących w zakresie oddziaływania planowanej stacji bazowej. Należy ocenić bowiem, czy realizacja danego zamierzenia inwestycyjnego nie wpłynie w niedopuszczalny sposób na możliwość przyszłego zagospodarowania terenów sąsiednich, a więc czy planowana inwestycja nie spowoduje nadmiernego ograniczenia praw do sąsiednich nieruchomości, bądź naruszenia istoty prawa własności, w tym wypadku przez możliwość promieniowania w miejscach dostępnych dla ludzi. W tym zaś celu niezbędne jest odniesienie się do możliwej zabudowy na terenach sąsiednich. Dalej wskazać należy, iż jeśli przepis nie określa cenzury czasowej dla dokonania oceny, czy dane miejsce jest miejscem dostępnym dla ludności, to należy przyjąć, że w art. 124 ust. 2 „poś” środowiska chodzi nie tylko o miejsca dostępne dla ludzi w dacie składania przez inwestora wniosku o ustalenie lokalizacji celu publicznego, czy też wydania decyzji przez właściwy organ, ale także w przyszłości.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 8 ww. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

- instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

- a) 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- b) 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- c) 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- d) 1000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

- e) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- f) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
- g) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny

- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu jest realizowana lub została zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;

Przedstawiona przez Sady Administracyjne wykładnia przepisów prawa pozwala ocenić, iż o ile występowanie miejsc dostępnych dla ludności należy wyznaczyć dla pojedynczej anteny, o tyle moc instalacji, rzutuje na odległość ich wyznaczania i kwalifikację przedsięwzięcia. Takie stanowisko, jednoznacznie wskazuje, że moc sumaryczna planowanej instalacji przekracza 20.000 W, co w kontekście § 3 ust. 2 pkt. 3 w/w Rozporządzenia pozwala wskazać, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1 w/w Rozporządzenia.

Dodatkowo dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko istotne znaczenie może mieć wyjaśnienie kwestii, czy moc anten planowanych do zainstalowania w ramach zamierzonego przedsięwzięcia nie kumuluje się wzajemnie lub z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne (wyrok NSA z dnia 28 lutego 2018r. sygn. akt II OSK 243/18, www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Dodatkowo, dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko istotne znaczenie może mieć wyjaśnienie kwestii, czy moc anten planowanych do zainstalowania w ramach zamierzonego przedsięwzięcia nie kumuluje się wzajemnie lub z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne (wyrok NSA z dnia 28 lutego 2018r. sygn. akt II OSK 243/18, www.orzeczenia.nsa.gov.pl). W sytuacji bliskiego sąsiedztwa istniejącej już stacji bazowej telefonii komórkowej ustalenie możliwości kumulowania się oddziaływań nabiera szczególnego znaczenia. Dlatego też, zdaniem tut. Organu zachodzi zaprezentowana powyżej oraz wynikająca z orzecznictwa sądowo-administracyjnego konieczność sumowania mocy planowanych anten.

Dodać należy, że zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 stycznia 2020 r. (sygn. akt II OSK 460/18), jeżeli w wyniku poczynionych przez organ ustaleń zajdzie konieczność sumowania mocy poszczególnych anten, należy zauważyć, że w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym począwszy od wcześniej obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 września 2002r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 179, poz. 1490), późniejszego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, ze zm.) oraz znajdującego zastosowanie w sprawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r., [obecnie rozporządzenie z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko] dla ustalenia, czy mamy do czynienia z inwestycją mogącą znacząco oddziaływać na środowisko wymagane jest uwzględnienie kumulacji oddziaływań lub sumowania się parametrów tego samego rodzaju przedsięwzięcia (por. wyroki NSA z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2706/13; z dnia 29 września 2015 r., sygn. akt II OSK 139/14, z dnia 1 grudnia 2015 r., sygn. akt II OSK 801/14; z dnia 9 grudnia 2016 r., sygn. akt II OSK 708/15,

z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt II OSK 1494/15, z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt II OSK 2877/17 i z dnia 3 lipca 2018 r. sygn. akt II OSK 1570/18).

Zważyć również należy na wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 13 sierpnia 2019 r. (sygn. akt II SA/Bd 5/19) w którym wskazano, że podstawą ustalenia, czy dla danego przedsięwzięcia wymagane jest (lub może być) przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko są przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z 9 dnia listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 2013 poz. 1397), a w szczególności jego § 2 ust. 1 pkt 7, § 3 ust. 1 pkt 8 i ust. 2 pkt 3. W § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 ww. Rozporządzenia wyszczególniono instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300.000 MHz zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco (§ 2 ust. 1) lub potencjalnie znacząco (§ 3 ust. 1) oddziaływać na środowisko wskazując jednocześnie, że równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna. W przepisach tych przyjęto dwa kryteria kwalifikacji instalacji i urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,3 MHz do 300.000 MHz, tj. równoważną moc promieniowaną izotropowo oraz odległość od miejsc dostępnych dla ludności. Natomiast w § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia przewidziano, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 „uooś”, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy. Analiza powyższych przepisów prowadzi do wniosku, że obligują one do rozważenia ewentualnego nakładania i sumowania się poszczególnych parametrów inwestycji, z uwagi na możliwość wystąpienia zjawiska kumulacji mocy. Do podstawowych parametrów inwestycji polegającej na budowie bazowej stacji telefonii komórkowej zalicza się bowiem m.in. ilość i moc anten, tak więc oddziaływanie pola magnetycznego wymaga uwzględnienia maksymalnie możliwego emitowania tego pola z urządzenia. Wprawdzie w § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia mowa jest o wyznaczeniu równoważnej mocy promieniowania izotropowo dla pojedynczej anteny, ale już § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia przewiduje sumowanie parametrów planowanego przedsięwzięcia i parametrów realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju, gdy planowane przedsięwzięcie nie osiągnęło progów określonych w ust. 1.

Reasumując powyższe, należy przywołać jeszcze, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 stycznia 2020 roku (sygn. akt II OSK 559/18). W wyroku tym wskazano, że dokonując wykładni przepisów rozporządzenia RM należy wyjaśnić, że zostało ono wydane na podstawie art. 60 uooś. Delegacja ustawowa uregulowana w tym przepisie przewiduje, że Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia: 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko; 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2. Treść ww. rozporządzenia RM oparta jest na zasadzie przezorności, uregulowanej w art. 6 ust. 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm. dalej: p.o.ś.). Zgodnie z art. 6 ust. 2 p.o.ś., kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.

Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej jest podejmowaniem działalności, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane (art. 6 ust. 2 p.o.ś.). Według zasady przezorności dopuszczalne jest ograniczenie bądź zakaz realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, w sytuacji gdy możliwość jego znaczącego oddziaływania na środowisko nie została jeszcze w pełni, naukowymi metodami, dowiedziona i

wykazana. Stosowanie zasady przezorności w odniesieniu do przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej pozwala zapobiegać znaczącym oddziaływaniom takiego przedsięwzięcia na środowisko. Treść zasady przezorności określają dwa pojęcia: ryzyko i niepewność, które dotyczą mogącego wystąpić znaczącego oddziaływania na środowisko, które nie jest jeszcze w pełni rozpoznane. Zasada przezorności powinna być stosowana przy kwalifikacji przedsięwzięć, których realizacja oparta jest na parametrach niepewnych pod względem ich wystąpienia. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko powinien być nałożony na Inwestora w przypadku niepewności wiedzy dotyczącej mogącego wystąpić znaczącego oddziaływania na środowisko w związku z realizacją przedsięwzięcia. [...] nie można wykluczyć, że ewentualne nakładanie lub nachodzenie się wiązek promieniowania emitowanych przez poszczególne anteny spowoduje, że moc promieniowania przekroczy w osi głównej promieniowania danej zaplanowanej do zainstalowania anteny wielkości wymienione w § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia.. W takiej sytuacji organ, zgodnie z zasadą przezorności, uregulowaną w art. 6 ust. 2 p.o.ś., powinien nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Uzasadnione ryzyko mogącego wystąpić znaczącego oddziaływania na środowisko jest przesłanką stosowania zasady przezorności przy dokonywaniu kwalifikacji przedsięwzięć na podstawie rozporządzenia RM z 9 listopada 2010 r.(obecnie z 19 września 2019r.)

Mając na uwadze powyższe, Wójt Gminy Łękawica kwalifikuje niniejsze przedsięwzięcie w rozumieniu przepisów § 3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wyrażając jednocześnie stanowisko, iż dla planowanej inwestycji – biorąc pod uwagę powyższe - istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

P o u c z e n i e

Na niniejsze postanowienie przysługuje stronom zażalenie do Samorządowego Kolegium. Odwoławczego w Bielsku - Białej za pośrednictwem Wójta Gminy Łękawica w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia (art. 141 „kpa” oraz art. 65 ust. 2 „uooś”).

Otrzymują:

- 1) Wnioskodawca;
- 2) Strony postępowania przez obwieszczenie;
- 3) A/a.

Do wiadomości:

- 1) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Pl. Grunwaldzki 8-10
40-127 Katowice
- 2) Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny
Ul. Raciborska 39
40-074 Katowice
- 3) Zarząd Zlewni w Żywcu
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Ul. Armii Krajowej 10, 34-300 Żywiec.

WÓJT GMINY ŁĘKAWICA

Tadeusz Tomiczek

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych

Zgodnie z art.13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679

z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, Dziennik Urzędowy UE, L 119/1 z 4 maja 2016 r. (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

1) Administratorem danych osobowych jest Wójt Gminy Łekawica z siedzibą w Urzędzie Gminy w Łekawicy (ul. Wspólna 24, 34-321 Łekawica).

2) Dane osobowe zbierane i przetwarzane są w celu realizacji obowiązków i uprawnień wynikających z przepisów prawa (Art. 6 ust. 1 lit c RODO), w szczególności z art. 217 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r., Kodeks postępowania administracyjnego, ustawa z dnia 27 marca 2003r., o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Podanie danych jest wymogiem ustawowym. Niepodanie danych, będzie skutkowało niezakończaniem sprawy.

3) Każda osoba, której dane dotyczą może korzystać z następujących uprawnień:

- a) zwrócić się z żądaniem dostępu do treści swoich danych osobowych, sprostowania (poprawiania), usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, uzupełnienia swoich danych osobowych;
- b) wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania;
- c) do przenoszenia danych;
- d) wniesienia skargi na przetwarzanie danych niezgodne z przepisami prawa do organu nadzorczego, którym jest Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

4) Uprawnienia można realizować, składając w formie tradycyjnej opatrzone podpisem pismo w Urzędzie Gminy w Łekawicy lub wysyłając korespondencję elektroniczną z wykorzystaniem pisma ogólnego na platformie ePUAP, potwierdzonego Profilem Zaufanym lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Przepisy szczególne mogą wprowadzać dodatkowe wymogi związane z realizacją wymienionych uprawnień – wówczas zostaniecie Państwo o tym poinformowani.

5) Dane osobowe mogą być przekazywane:

- a) innym podmiotom, z którymi Administrator zawrze umowę powierzenia przetwarzania danych,
- b) innym osobom lub podmiotom, jeżeli przepis prawa nakłada na Administratora obowiązek udostępnienia lub podania do publicznej wiadomości przetwarzanych danych.

6) Dane nie będą przetwarzane przy użyciu zautomatyzowanych narzędzi podejmowania decyzji – w tym profilowania.

7) Dane osobowe będą przechowywane na podstawie art. 6 ust. 1 lit c RODO, art. 22d ust. 2 Ustawy

z dn. 14 lipca 1983 roku o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach oraz Jednolitego Rzeczowego Wykazu Akt wprowadzonego na podstawie Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych lub z przepisów szczególnych.

8) W razie pytań i wątpliwości związanych z przetwarzaniem danych osobowych zbieranych przez Administratora można się kontaktować korespondencją e-mail z inspektorem ochrony danych pod adresem iod@lekawica.com.pl. Osoby niekorzystające z poczty elektronicznej mogą złożyć zapytanie pisemnie, telefonicznie lub osobiście do protokołu w Urzędzie Gminy, wskazując formę, w jakiej oczekują odpowiedzi i podając dane kontaktowe niezbędne do sposobu udzielenia odpowiedzi.